

Gospodarske posledice pogodbe

na pa se ni posređila. Vsaj huko Baroli bomo imeli.

Trst pod Italijo in samostojna država. Reka sta danes gospodarska grobova. Poglejmo le veliko brezposelnost, propadanje trgovine, neštete stavke itd. Trst, kateremu konkurirata Benetke in Genua, je pod Italijo izgubljen in ne bo igral nikoli niti pol tiste vloge, kot nekdaj. Mnogo je trdilo nekoč, da je hotela Italija Trst le zato, da se iznebi konkurenta drugim lukam. Zato se sedaj ne briga zanj. Reka se bo prej opomogla, ko do-

Z rapalskimi sporazumom smo izgubili nadalje tudi premogovnike v Karpanu, ki so edini daljni premog za parobrode v Primorju. Vsled izgube teh premogovnikov se bo morala naša mornarica preskrbovati s premogom iz Anglije, Šlezije ali Češkoslovaške. Letna kapaciteta naših panskih premogovnikov znaša 150.000 ton. S tem premogom se okorišča sedaj italijanska mornarica.

Veliko škodo imamo tudi vsled izgube istrske rivljere kot take. S tem odpadajo za nas nešteti tujci, ki bi prinesli v našo državo lepe milijone. Z vsem tem tujškim prometom se sedaj okorišča Italija.

To so v glavnem gospodarske izgube rapalskega sporazuma, ki nam je ugrabil tudi 600.000 naših najzavednejših in delavnih rojakov. Osvoboditev rojakov in gospodarski učinki nam ne bodo dopustili

Genue, one ošabne tekmovalke Benetk. Kakor rečeno, deželica je ozko obsegajoča le južno pobočje Apennin; nagnjeno proti jugu in spuščajoče se morje z dokaj strmim robom. Nikj

Dežela tedaj ni rodovitna, toda lep

je obdarjena v klimatičnem oziru. Oriben Apenin sicer tu še ni visok, toda vendar dovolj znaten, da brani območje pred mrzlimi severnimi vetrovi. Vseled, tega se goji južno sadje in vinogracija je povsem južna. Še več pa je ta podnebno ugodna lega važna za turški promet, kajti taka obala je koristna nalašč za morská kopališča, v klimatična zdravilišča in udobna prebivališča. Saj se nahajamo na znameniti Rivieri, ki ima sicer svoje najznamenitejše središče v Jadranskem delu

tudi v italijanskem delu številna re-
obiskovana kopališča. Med nje sp-
data tudi Rapallo in pa St. Margh-
rita Ligure, ki ležita oba na obali v-
hodno od Genuje, med Genujo in Spezi-

ni po svoji naravi za veliko pristanišče.

prav nič manj pripraven ko biseri
Genua ali pa malo bolj oddaljena li-
zi. Rapallo je že staro in znano zbir-
vilišče in kopališče, ima lepe nasade
krasne gaje pinij in drugih južnih
rastlin in seveda tudi komfortne hote-
le vse tajske naprave. Tuje sme
računati na udobnost in luksuz. Že
Hemla na Rivijeri. Okolica je istota-
sajina; vegetacija je okrog Rapallo-
ga obale bujne in lepi gaj svetleče

Tak je tedaj v glavnem kraj, kjer je odločila — za enkrat usoda naše Primorja.

Drugi kraj, St. Margherita Ligure v neposredni bližini Rapalla, na sprotni strani imenovanega zaliva manjši kraj, a kot zdravilišče in k različni kazi, opremljen a hoteli in

Kar smo napisali o Ligurski Rivij
bi morlo glede prirode veljati tudi g

de množih obmorskih družuljev v h
nem delu naše Adrije. Tudi tam
modro morje in temno modro ne
nad njim, tudi tam so gaji pinji in t
ne ciprese, oljčni gozdi, palme in v
česar si želi srce na jugu, v deželi v
ne pomladi. Tudi tam doli je prost
za par dni razgovorom in pogajanj
med diplomati. Kda' bo nastopil
dan, ko bomo povabili v eno vil
hotelov može Sforzove ali della
rettove dedščine in jim tam predlo
svoje zahteve, kakor so nam jih v
v Rapallu? Da, tudi na naši obali
prostora za izvršitev takih aktov, v
trudimo se, da bo kmalu tudi pri

Zemljevid

*Čigava Indija? Komu Bagdad?
Kdo strelja nanj, obeša v Teheran?
Kdo nadzoruj moritve po Balkani?
Kam z zlatim ključem carigraskih vr*

Razprezel zemljevid je diplomat:
*tovore nosijo vsi oceani,
zaklade si grmadljo pristani —
komu zemljiš in morja blagodat?*

I jaz razzanem pred seboj popirje:
*glej — rodna zemlja, naša draga pr
Ko drugi grabljo vse dalje, širje,*

*doš rod, ki bivaš tod, doš v daši čvr
O, kaj bo z vami, vi mejniki širje,*

Celovec, Marlbor, Gorica, Trst? ...
Oton Zupančič

Trst pod Italijo in samostojna država
Reka sta danes gospodarska grobova.
Poglejmo le veliko brezposelnost, propa-
danje trgovine neštete stavke itd. Trst

Z rapalskih sporazumom smo izgubili nadalje tudi premogovnike v Karpanu, so edini daljaj premog za parobrode v Primorju. Vsled izgube teh premogovnikov se bo morala naša mornarica preiskrbovati s premogom iz Anglije, Švedske in drugih tujih dežel.

ali Českoslovaske. Letna kapaciteta naših
panskih premogovnikov znaša 150.000 ton.
S tem premogom se okorišča sedaj italijanska
mornarica.

Veliko škodo imamo tudi vsled izgube
istrske rivijere kot take. S tem odpadajo
za nas nešteti tujci, ki bi prinesli v našo
državo lepe milione. Z vsem tem tuiskim

To so v glavnem gospodarske izgube rapalskega sporazuma, ki nam je ugrabil tudi 600.000 naših najzavednejših in delavnih rojakov. Osvoboditev rojakov in gospodarski osti nam ne bodo dopustili

Genue, one ošabne tekmovalke Be
nost. Kakor rečeno, deželica je oris

nagnjeno proti jugu in spuščajoče se
morje, s dokaj strmin robom. Nikje
na obrežju ni prostora za obrežne ra-
vnicе, celo za selišča ga je malo; za-
se drenjajo hiše v gnečo in so prete-

Dežela tedaj ni rodovitna, toda lep
je obdajena v klimatičnem oziru. Gr

ben Apenina sicer tu še ni visok, to
vendar dovolj znaten, da brani obre
je pred mrzlimi severnimi vetrov
Vsled tega se goji južno sadje in v

getacija je povsem pužna. Se več pa
ta podnebno ugodna lega važna za
tujski promet, kajti taka obala je k
kor nalašč za morská kopališča, i
klimatična zdravilišča in udobna pre
movališča. Saj se nahajamo na znas
niti Rivieri, ki ima sicer svoje najzn
menitejše središče v Jadranskem delu

o v svetovnoznani Nizzi, ki ima vendar
e tudi v italijanskem delu številna ze
d obiskovana kopališča. Med nje sp

Rapallo leži eno uro oddaljen od Genue, ob krasnem zalivu Tigullio, ni po svoji prirodi za veliko pristanišče, prav nič manj pripraven ko blizu

Genova ali pa malo bolj oddaljena Spazio. Rapallo je že staro in znano zbirališče in kopališče, ima lepe nasade krasne gaje pinj in drugih južnih rastlin in seveda tudi komfortne hoteler vse tujske naprave. Tujce sme razpustiti na udobnosti in luksusu. Z

Ujlenja na Rivijeri. Okolica je istota-
sijajna; vegetacija je okrog Rapal-
posebno bujna i lepi gaji svetlozel-
nih oljk se širijo naokrog. Zdraviliš-

sezona traja celo leto. Krasen je R
pallski grad, ki stoji neposredno
obali, oplakovan po valovih lepe
môrja.

Tak je tedaj v glavnem kraj, kjer je odločila — za enkrat usoda naša Primorja.

Drugi kraj, St. Margherita Ligure v neposredni bližini Rapalla, na sprotni strani imenovanega zaliva manjši kraj, a kot zdravilišče in k različni kraji, ozemljeni in hoteli

Kar smo napisali o Ligurski Rivij
bi moglo glede prirode veljati tudi g
de mnogih obmorskih druguljev v h

nem delu naše Adrije. Tudi tam
modro morje in temno modro ne-
nad njim, tudi tam so gaji pinji in t-
ne ciprese, oljčni gozdi, palme in v-
česar si želi srce na jugu, v deželi v-
ne pomlad. Tudi tam doli je prosti-

ne pomisli. Razlog tam doli je pre-
da par dni razgovorov in pogajanj
med diplomati. Kdaj bo nastopil
dan, ko bo moze povabiti v eno vil-
hotelov moze Sforzove ali della T-
rettove dedšcine in jim tam predlo-
svoje zahteve, kakor so nam jih
v Rapallu? Da, tudi na naši obali
prostora za izvršitev takih aktov.
trudimo se, da bo kmalu tudi pri

Zemljevid

*Čigava Indija? Komu Bagdad?
Kdo strelja na, obeša v Teherani?
Kdo nadzoruj moritve po Balkani?
Kam z atomi, biološki, genetski, biokemijski?*

Razpreget zemljevid je diplomat:
tovore nosijo vsi oceani,
zaklade si grmadijo pristani —

St. rn-
I jaz razganem pred seboj popirje:
glej — rodna zemlja, naša draga pr
Ko drugi grabilo vse dalje, širle.

boš rod, ki bivaš tod, boš v duši čvrst,
O, kaj bo z vami, vi mejniki štirje,
Celovec, Maribor, Gorica, Trst? ...

ast | Oton Zupančič

Zajčje kože

kupuje tovarna klobukov

„Šešir“ d. d. Škofja Loka.

1778

Razpošiljalna

priporoča

„KONKURENCIJA“

„Slovenski bombaž“

1827

Ljubljana - Zg. Šiška

za pletenje
znamke „Jagne“

v vseh došlih barvah in vsake debelosti.

Jurja grofa Thurnskega

✱ jeklarna na Ravnah ✱

Guštanj, Slovenija

proizvaja

izdeluje

1881

kvalitetno jeklo za vsakovrstno uporabo, valjano ali kovano, v šibikah, drogih, ploščah i. t. d.; v kalupih kovane predmete za železnice in avtomobilne tvornice, strojne osovine, osovine za tovarne vozove, nože za stroje, poljedelsko orodje, nakovala.

DELNIŠKA TISKARNA

Ljubljana, Miklošičeva cesta šte. 16.

Izdeluje vsakovrstne tiskovine za urade, trgovce in obrtnike, društva, zasebnike. Knjige, brošure, časopise. Točna izvedba, zmerno cene. Zaloga uradnih tiskovin za okrajna glavarstva



Umetniške tiskovine, barvotiske vseh vrst izoršuje tiskarna, ki je opremljena z osmi najmodernejšimi stroji, pripravami in tehničnim materijalom, najhitreje in dovršeno strokovnojaško

✱ LASTNA KNJIGOVEZNIKA ✱

izoršuje knjigoveška dela od najpriprostejše do najfinejše vrste

Gospodinj kupuje edino le „Adria“, pešivni prašek in vanilja-sladkor, ki se prodaja v korist Jugoslovanske Matice in kola Jugoslovanskih Sester. 1889

Suhe velike bosenske slive

v poštinih zavojih po 5—20 kil po 25 kron. Orehe I. po 22 K, jabolka, sušena 11 K, sveža I. 5 K. Silivko, pekmes (povidli), tobak, raklano purane, prasiče, suho meseno robo dobavlja na debelo najceneje Prva bosn. razpošiljalnica trgovina GJ. Vasiljevića, Tuzla, Bosna. 1818

Kmetovalci, pozor!

Velike uspehe dosežete pri prasičih, govedih itd., ako primešate krmni redilni prašek REDIN, lekarnarja Picočija v Ljubljani. 1616A

Sveže baterije in karbidne svetiljke

priporoča 1852

Ign. Vok,

Ljubljana, Sodna ulica št. 7.

Lestenec

(Luster)

zelo lep, trioglat, se prod.

Povpraša se v upravnistvu „Jutra“.

Nekoliko vagonov

jabolk

se prod.

1840

Ljudevit Rosenberg, Cakovec.

Na prodaj

trgovske štelaže in dva pulta

z mramornima ploščama. Povprašati pri Frano Medica, Sodna ulica št. 7. 1860

Posebnosti domačega izdelka za novorojence. Tetra-perilo.

1835

C. J. HAMANN

Mestni trg 8.

Stare obleke, suknje, čevlje in pohištvo

1855

kupujem

Drame Martin, Sv. Jakoba nabrežje 29.

Meblovana soba

s posebnim vhomom se odda takoj dvema samskima gospodoma. 1859

Naslov pové upravništvo „Jutra“.

Naročajte in širite sledeče

leposlovne knjige:

D. Fajgelj: Tik za fronto. Broš. 36 K, vez. 45 K, poština K 2-80.
A. Novačan: Veleja. Broš. 28 K, vez. 36 K, poština 2 K.
Anatole France-Debeljak: Pingvinski otok. Roman. Cena broš. 42 K, po pošti pripor. 2 K 40 v več.
Dostojevski-Levstik: Besi. Roman v IV. delih. Broš. 42 K, vez. 54 K, po pošti broš. K 8-— več, vez. K 30-— več.
Goncourt-Pastuškin: Dekle Ediza. Roman. Broš. 15 K, vez. 21 K, po pošti broš. K 2-— več, vez. K 2-50 več.
Cervantes-Sorli: Tri novele. Broš. 10 K, vez. 16 K, po pošti broš. K 2-— več, vez. K 2-50 več.
Shakespeare-Zupančič: Sen kresna noči. Broš. 22 K, vez. 28 K, po pošti broš. K 2-— več, vez. K 2-50 več.
Macbeth. Broš. 32 K, vez. 40 K, poština 2 K.
Ante Debeljak: Solnce in senca. Broš. 10 K, vez. 15 K, po pošti broš. K 2-— več, vez. K 2-50 več.
Stritarjeva antologija. Uredil dr. Iv. Prijatelj. Broš. 18 K, vez. K 26-—, po pošti broš. 3-40 več, vez. K 4-— več.
Josipa Jurčiča zbrani spisi. Druga izdaja. Uredil dr. Ivan Prijatelj. I. zvez. broš. 22 K, po pošti 5 K več, II. zvez. broš. 22 K, po pošti 4 K 80 v več.
Knjige se naročajo pri založništvu: Tiskovna zadruga v Ljubljani Prešernova ulica, nasproti glavne pošte.

Naš sinček

Maribor, 10. novembra 1921.

BOJAN

naju je zapustil, kar naznanjava vsem znancem in prijateljem.

1857

Dr. Fran Marinič,

atek.

Anica dr. Mariničeva, roj. Ježovnikova, mamica.

NOVO! Albin Ogris NOVO!

Borba za jugoslovansko državo.

Cena 32 K, po pošti K 1-80 več.

Kdor se boče poučiti, kako so agitirali naši izseljenci med svetovno vojno v Parizu, Londonu, Rimu, Washingtonu in dr. za Jugoslavijo in kakšne težkoče so morali premagati, naj čita Ogrisovo knjigo. Spis nudi popolnoma nova, dosedaj pri nas neznana dejstva.

Knjigo naročajte pri

207

Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ulica, nasproti glavne pošte.

OBRTNA BANKA

Telefon št. 508

v Ljubljani, Kongresni trg 4

Št. pošt. ček. ur. 12.057

daje kredite v obrtne svrhe, po izrednih pogojih, pospešuje in podpira ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Obrestuje vloge na knjižice po **4 %**, na tekoči račun po dogovoru

od dne vloge do dne dviga. Ima dovoljenje za poslovanje z devizami in valutami.

Jadranska banka

sprejema vloge na hranilne knjižice, žiro in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb, Wien, Opatija, Zadar,

New-York, Frank Sakser, State Bank.

Poslovne zveze z vsemi večjimi mesti v tu- in inozemstvu.

Morski ropar

(Le Flibustier des Mers.)

Roman.

To deklet je Mary Rackam. Kljub svojim šele dvajsetim letom jadra deklet že mnogo let po morju in ni novinka niti v orožju niti v mornarstvu. V ostalem ni nič manj divja in korajžna, ko katerikoli moški Flibustejec. Vendar pa nosi moško obleko le z razlogov boljše uporabnosti, sicer pa ni zato nič manj ženska, ampak ima vse strasti, ves ogenj, pa tudi vse slabosti in vse nestalnosti svojega spola. Predno je še potekla minuta, je bil Tomaž že o vsem tem na jasnem. Deklet je namreč Rdečebredca obkladalo z najstrašnejšimi kletvami, očitki in psovskami, mu očitalo, da leta za bogvekatere točajko ter mu obljubilo, da ga stotisočkrat sune z nožem v vamp, če mu točajka odgovori na njegovo dvorjenje le z enim samim nasmeškom...

«Oha, kaj te pa to briga?» je Rdečebredci smeje odgovarjal, «kaj si morda moja prava žena ali pa sem ti kdaj zvestobo obljubil, da se sedaj tako vlečeš zanj?»

V tem hipu potegne Mary Rackam svoj nož iz pasu in ga zasadi v mizo s tako silo, da se rezilo skrile dva palca globoko v les.

«Kaj me to briga?» mu odgovori, zaobrnjena zgornja ustnica pa pokaže vrsto krasnih belih zob. «Toliko me briga: Meni ni treba niti prisegati niti meniškega blebetanja, da si varujem, kar je moje! In to-le mi jamči zate!»

Pri tem pokaže na zasajeni nož. Tomaž vladno izdere nož iz mize, da jej ga vrne. Pri tem pa mora porabiti vso svojo nemalo moč, tako silno ga je dama zasadila.

«Satan!» reče poln občudovanja. «Pa pa ima moči v roki! To pest bi pa prav rad imel za pomoč, kadar treba nad sovražno ladjo!»

Zadovoljna upili Rdečebredčeva ljubica Tomaža s pestjo po rami: «Sto hudičev!» pravi. «Če pa treba nad sovražnika, mi bo prav ljubo, če se moremo biti ramo ob ramo, kapitan Trublet, kajti povedala sem ti že, ti mi ugajaš, in pri tem ostane...

Cui: Če bom tega prešiča, tega Rdečebredca kdaj goljufala, in to se bo gotovo kmalu zgodilo, ker me je takrat gotovo hudič jahal in mi vzel oči in pogled ali me upijanil, ko sem si to zverino vzela za ljubčka! Kadar ga bom torej goljufala, pravim, in če nisva takrat bolj oddaljena ko za streljaj, pride vsak drug junak šele pozneje na vrsto in goljufati ga hočem najprej s teboj, pri moji veri, da s teboj!»

Rdečebredca se je na to tako zakrohotal, da bi se bil skoraj zadušil.

Še isti dan je Tomaž prenehal s svojimi samotnimi sprehodi, ki mu tudi niso prinesli uteh. Bolj mu je ugajala zabava, ki jo je našel v občevanju z Rdečebredcem, starim svojim tovarišem, in z njegovo negnano ljubico ter v družbi raznih drugih pustolovcev, ki so v toliko sličili Rdečebredcu, da kakor on tudi oni niso imeli niti beliča v žepu. Zato so romali po vsem otoku od oštarije do druge, da se žive ob nepreširokem kreditu, ki jim je bil odmerjen.

V šarenih mnogovrstnosti so posedale tu druga poleg druge najrazličnejše pustolovske pojave. Najraje se je Tomaž med njimi družil z nekim rojakom z otoka Olerona na Aunis, Francozom, vzgojenim v takozvani reformirani veri in v takšnem ponašanju, da se ni moglo imenovati več sveto, ampak že naravnost svetohilinsko. Vkljub temu pa mož ni bil manj podjeten ali manj hraber, ko katerikoli katolik. Razun njega se je znašel tam še drug Francoz iz Diepa v Normandiji, tako masten in rejen, da bi po videzu sodili, da se sploh gibati ne more. V resnici pa ni bilo hrabrejšega in gibčnejšega borca s katerimkoli orožjem, če je bilo treba, da zadrži deset nasprotnikov ali da jim naloži udarcev, da bog pomagaj!

Tretji tovariš je bil še čudnejši, ko prva dva. Bil je Benečan, sam se je izdajal za plemiča in si prideval naslov «Ser». Trdil je, da izhaja iz prastare plemiške in patricijske rodbine. Ime mu je bilo Loredan, in to ime, nekdanj doževsko, se je tudi sicer lepo podajalo k redki lepoti njegovega obličja, k njegovim finim rokam in lahkemu, prijetnemu koraku. Bodisi pa sicer prinčev ali kmetске krvi, plemič ali ne, je bil Loredan pravcati Flibustejec, kakor vsi drugi,

da, bil je celo najboljši med njimi, čeprav je za razliko z drugimi svojimi tovariši, rojenimi mornarji, pričel izvrševati pomorsko obrt šele v svojih zrelih letih. Njegova mladost je bila kakor iz romana vzeta in gospod de Scudéry bi ne bil nikdar znal spesniti kaj sličnega. Menda ni bilo obrti, ki bi je Benečan Loredan ne poznal, nobenega poklica, ki bi ga že ne bi izveševal, nobene prigode, ki bi se je ne bil udeležil, bodisi na kopnem ali na morju, v mestih, vaseh ali na deželi, izkratka, povsod, kjer je treba potegniti meč in mu pripraviti toliko spoštovanja, kolikor tiče hlabremu meču hrabrega moža.

Ti ljudje in še mnogo drugih so sedaj postali stalna družina našemu Tomažu. Vkljub temu je pa Tomaž še dalje stanoval na krovu «Lepe podlasice» in doživljal dan na dan ohole besede in mrzla odklanjanja ujetu Juane. Vsak večer pa se je podajal s svojim čolnom na kopno in našel krokačje Flibustejce v tej ali oni beznici. Z njimi je potem krolal in kolovratil. Onim se pa ni niti sanjalo, da bi Tomaž — slavni Tomaž Trublet! — imel le trohico povoda, da bi se ne prišteval med najsrečnejše zemljane, še manj pa, da išče v rumu in vinu pozabljena za muke, ki mu jih pripravlja navadna jetnica. Saj si vsi ti ljudje niso mogli niti misliti kaj drugega, ko da mora takšna ženska biti navadna dekla in sužnja možu, kakor je Tomaž Trublet, ponižna dekla in sužnja junakova, pripravljena, da posluhne najmanjšemu njegovemu razpoloženju in da služi vsem njegovim domislekom razvratnosti, čim se le pojavijo. Kako bi se tu ljudje čudili, kako bi debelo gledali in se ne mogli otresti glupega strmenja, če bi bili vedeli, da se godi Tomažu pri Juani drugače, vse drugače...

6

Dvakrat je Tomaž že jurišal — resnično ali hlinjeno — čistost ujetu Juane. Dvakrat je bil odbit z največjo odločnostjo, tako da je sedaj odlagal tretji naskok od tedna do tedna. Prva dva napada sta si sledila v razdalji nekoliko ur, prvi na krovu galijone, ko je bila baš zavzeta, drugi pa na krovu «Lepe podlasice» v sledeči noči. Od takrat je poteklo že sto dni in sto noči, kajti trije meseci so že tega, odkar je odjadral Ludvik

Quénolé z zaplenjeno galijono in s tovariši. Tomaž je pa ostal sam v daljni tujini. Sto dni in sto noči! Vse ta čas sta ostala Tomaž in lepa njegova jetnica sama in stokrat in dvestokrat je imel Tomaž dovolj časa, da razpali svoje čutno poželenje po njej do vrhunca in da se gnjeva do mozga nad njenim odklanjanjem in nad neštevilnimi ponižanji, zaničevanji in žalitvami, ki jih je moral pretrpeti. Toda še vedno se Tomaž zadržuje, še vedno je dober taktik, ki požira in premaguje svojo vročino in svoj neukrotljivi srd ter se vežba v brezkončni strpljivosti. To pot je hotel udariti le, če si je popolnoma svest zmage. Jasno mu je bilo, da bi tretji ponesrečeni poizkus mogel imeti odločilne posledice in da bi trebalo že titanskih naporov, da bi izjednačil tudi tega...

Brez dvoma bi sirova sila kmalu upognila to žensko, ki je pravzaprav jedva odrasla detinstvo. Tomaž si je izprva tudi mislil, da bo ta način bojevanja najboljši. Tudi je dekletu že grozil, da izvrši ta naklep, vendar si je pa še poprej premislil. Razlika je, če posiliš dekleta v prvem besu krvave pijanosti, v pravkar z naskokom zavzetem mestu ali na krovu pravkar zavojevane ladje, ali pa če hladnokrvno privežeš dekleta k štirim nogam postelje in jo zlorabiš brez ovir in po mili volji. Tomaž je tembolj opustil vsako misel na takšno nasilstvo, — pred katerim bi se sicer ne bil nikdar ustrašil, — ker je vpošteval jetničin izvanredni ponos, ki bi takšnega doživljaja ne prenesel. Juana je opetovano prisegala, da ne preživi svojega onečaščenja, kakor se je izražala. Tomaž jej je verjel, da je sposobna za kakršnokoli obupno dejanje, tudi za samomor, četudi le iz ponosa, da bi se jej pozneje ne moglo očitati, da je snedla besedo.

Končno je pa vendar prišel tudi čas tretje, tako dolgo odlašane bitke. Tomaž Trublet je čakal tako dolgo na uro, ki mu bo ugodna, tako dolgo je iskal priložnosti, ki bi mu dala vse pogoje v roko, sedaj v zadnjem hipu ga je pa ostavila vsa hladnokrvnost in vsa prevdarnost. V eni minuti je izgubil, kar je pridobil v dolgih dvajsetih tednih, in brez preračunavanja se je udal golemu slučaju. To se je zgodilo pri enem onih ceremonioznih razgovorov, ki jih je često imel z

Juano in ki jih je ona izrabljala, da ga razburja s tisočnimi izzivani in nesramnostmi. Zopet enkrat je beseda nanesla na Ciudad Real v Novi Granadi. Ko je Juana zopet enkrat iznova popisovala s široko zgovornostjo in dopadljivostjo svoje domače mesto, kakor da je njena last, je to pot dostavila, da se Tomaž sicer lahko o vsem tem v kratkem sam prepriča. «Glej jo no, jej je on odgovoril, kako pa misliš, da se naj jaz sam prepričam?»

«I, če si ogledaš mesto na lastne oči», mu je odgovorila.

Tikala sta se. Za Tomaža to zaupljivo tikanje ni bilo nič drugega, ko stara navada mornarja in dobrega tovariša, ki se nikdar posebno ne priklanja ženam in hčeram svojih mornarskih tovarišev, rojakov in sedov. Juana je pa hotela s svojim tikanjem izraziti zaničevanje, ki je kaže visok plemič nizkemu kmetu, ali gospodar svojemu sužnju.

Tomaž povprašuje dalje:

«Kako pa naj vidim to mesto na lastne oči?»

«Boš ga že videl,» mu ona odvrne, «ko pridejo moj oče, brat in ženin semkaj v posete, te odvedejo v Ciudad Real in te tam obesijo na velika vrata.»

Toda Tomaž se nad praznimi grožnjami ni nikdar razburjal. Ko vidi Juana njegovo hladnost, se razljuti. «Meniš li,» ga vpraša z najgloljnim zaničevanjem, «da doslej niso prišli iz strahu pred teboj in tvojo soodrgo? Če bi vedeli, kje sem, bi bili že zdavnaj tu, ti pa v njihovih pesteh, in če bi si bili morali povreči tudi vso Tortugo, da te le dobe v pesti!»

Tomaž se samo nasmeje. Vsa iz sebe skrči dekle svoje pesti.

«Dvomiš li?» sikne. «Pojdi, tat! Saj si res prav premeten, da si me tu skrili in še sebe povrhu, da ubežiš pravičnemu maščevanju!»

Tomaž se še vedno smelija in zmaje z ramami:

«Jaz se pa res ne skrivam. Vsa Amerika ve, kje sem in da sem tu, na svoji lastni fregati, in da sem popolnoma sam. Mojim sovražnikom ni treba prav nič drugega, ko da pridejo sem pome in me vzemo...»

(Dalje v naslednji.)

VSJ NA DELO, DA REŠIMO BRATE!

Vabilo na subskripcijo.

Občni zbor našega zavoda dne 30. oktobra 1921. je sklenil zvišati delniško glavnico

od K 10,000.000.— na K 30,000.000.—

z izdajo 50.000 novih delnic po K 400.— nominale.

Nove delnice se stavljajo na subskripcijo po sledečih pogojih:

1. Delničarji imajo v zmislu pravil pravico opcije na nove delnice v razmerju dve novi na eno staro po kurzu K 600.— za komad, prištevisi 5% obresti od 1. julija t. l. do dneva vplačila. V svrhu izvršenja prava opcije je predložiti plašče starih delnic.

2. Preostale delnice se nudijo nedelničarjem v subskripcijo po kurzu K 700.— za komad, prištevisi 5% obresti od 1. julija t. l. do dneva vplačila.

3. Nove delnice bodo opremljene s polovičnim kuponom za leto 1921.

4. Subskripcija, oziroma izvrševanje opcije, se vrši pri bančnih podružnicah Gornji Radgoni, Kranju, Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 24, Murški Soboti in Velikovcu v času od 10. do 30. novembra t. l.

5. Reparticijo neoptiranih delnic si pridrži upravni svet.

Upravni svet

Jugoslovanske Union-banke

preje

Mariborske eskomptne banke